

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 224/07
08.03.2007. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Nikole Stanojevića, Zvezdane Lutovac, Mihaila Rulića i Mirjane Grubić, članova veća, u pravnoj stvari tužilaca AA i drugi, koje zastupa zajednički punomoćnik adv. AB, protiv tuženih Opštine Ivanjica, koju zastupa OJP Ivanjica, JP "Srbija šume" Beograd, koga zastupa BA i Republike Srbije, koju zastupa RJP, Odeljenje u Kraljevu, radi utvrđivanja prava svojine, rešavajući o reviziji tužilaca izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Užicu Gž.1661/06 od 13.9.2006. godine, u sednici održanoj 8.3.2007. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilaca izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Užicu Gž.1661/06 od 13.9.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Okružnog suda u Užicu Gž.1661/06 od 13.9.2006. godine potvrđeno je rešenje Opštinskog suda u Ivanjici P.541/05 od 14.11.2005. godine kojim je žalba tužilaca odbačena kao neuredna i nedozvoljena, a žalba punomoćnika tužilaca odbijena kao neosnovana.

Protiv rešenja drugostepenog suda tužioci su blagovremeno izjavili reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka.

Ispitujući pobijano rešenje u smislu čl.412. st.5. u vezi čl.399. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi da su tužioci postavljenim tužbenim zahtevom tražili da se utvrdi prema tuženima u ovom sporu da su suvlasnici na zemljištu koje čini kompleks od parcela kp.br. aa, vv i gg u mestu zvanom "VV" KO GG u ukupnoj površini od 13.22,14 ha, koja je po kulturi šuma. To svoje pravo tužioci zasnivaju na činjenici da su lično i preko pravnih prethodnika spornu nepokretnost držali u vremenskom periodu dužem od 41 godine, 1 mesec i 18 dana, te da su mirnom i nesmetanom državinom na tom zemljištu stekli pravo svojine.

Pravnosnažnom presudom Opštinskog suda u Ivanjici P.353/82 od 26.5.1983. godine, u sporu koji je vođen po tužbi Opštine Ivanjica i umešača na njenoj strani "DD", protiv ovde tužioca AV i pravnih sledbenika ostalih tužilaca, utvrđeno je da sporne nepokretnosti predstavljaju društvenu svojinu čiji je korisnik umešač "DD", te da su obavezani tuženici u tom sporu da to priznaju.

U navedenoj procesnoj situaciji pravilno su nižestepeni sudovi zaključili da se radi o pravnosnažnoj presuđenoj stvari, te su pravilno odbacili tužbu primenom odredbe čl.346. st.2. ZPP, koja nalaže da sud tokom celog postupka po službenoj dužnosti pazi da li je stvar pravnosnažno presuđena, i ako utvrdi da je parnica pokrenuta o zahtevu o kome je već pravnosnažno odlučeno, odbaciće tužbu.

Kako su nižestepeni sudovi pravilno zaključili da ima mesta odbačaju tužbe zbog pravnosnažno presuđene stvari, bez značaja je isticanje u reviziji tužilaca da nije imalo mesta da se ista tužba odbacuje kao neuredna, jer drugostepeni sud svojim rešenjem nije potvrdio prvostepeno rešenje zbog navedenih razloga o neurednosti tužbe. Zbog toga, nisu osnovani ni revizijski navodi da je drugostepeni sud učinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka, kada se u pobijanom rešenju poziva na razloge prvostepenog suda koji nisu sadržani u prvostepenom rešenju. Ne stoje ni revizijski navodi da se ne radi o pravnosnažno presuđenoj stvari s obzirom da se u parnici P.353/82 ne pojavljuju ni isti tužioci a ni isti tuženici. Suprotno reviziji Vrhovni sud nalazi da u ovom slučaju postoji kako identitet zahteva, tako i identitet činjeničnog osnova i identitet stranaka.

Naime, pravnosnažno utvrđenje jednog tužiočevog prava kao postojećeg istovremeno znači i pravnosnažno utvrđenje da ne postoji istovrsno pravo tuženikovo koje se isključuje onim prvim. To znači, da pravnosnažno utvrđenje da sporne nepokretnosti predstavljaju društvenu svojinu na korišćenje umešaču "DD", utvrđeno presudom Opštinskog suda u Ivanjici P.353/82 od 26.5.1983. godine sadrži u sebi isto takvo utvrđenje da tuženi u tom sporu nemaju to svojstvo. Tuženi u navedenom sporu su pored tužioca u ovom sporu Jačović Vukašina bila i druga lica, koja su u međuvremenu umrla i čiji su naslednici ostali tužioci u ovom sporu, pa navedena pravnosnažna presuda deluje i na njih kao naslednike. Pravnosnažnost se prostire i na trećeg koji je sporno pravo stekao od parnične stranke, pošto je parnica počela teći. Sledstveno tome, bez značaja je što u parnici P.353/82 se na strani tužilaca nisu pojavili Javno preduzeće "Sbija šume" Beograd i Republika Srbija, koji su označeni kao tuženi u ovom sporu, jer je opšte poznata činjenica da je JP "Srbija šume" pravni sledbenik "DD", a da je prema čl.1. Zakona o sredstvima u svojini Republike Srbije ("Službeni glasnik RS" br.53/95, 3/96, 54/96 i 32/97) sporna nepokretnost koja predstavlja šumu, postala državna svojina RS.

Sa napred iznetih razloga, a na osnovu čl.405. st.1. u vezi čl.412. st.5. ZPP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ovog rešenja.

Predsednik veća - sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dm